

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2128/2020
25.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Стојадин Митић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Путеви Србије“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драгољуб Рајевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2361/2019 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној 25.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2361/2019 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1744/2018 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 04.02.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 142.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2361/2019 од 06.02.2020. године, преиначена је пресуда основног суда у Нишу П1 1744/2018 од 24.01.2019. године, тако што је одбијен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 175.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту инкасанта на наплатној станици „ББ“ по Уговору о раду од 13.09.2007.

године са Анексом од 26.05.2008. године. Прегледом видео записа, фотографија и извештаја званичне АОП -ове спецификације вишкова инкасаната у динарима за месец септембар и октобар 2015. године, тужени је утврдио да је тужилац учинио повреде радне обавезе вршење наплатне путарине по магнетној картици у затвореном сиситему наплате, јер је приликом категоризације возила учесницима у саобраћају враћао кусур у мањем износу, а послодавцу није уплатио остварени вишак у динарском пазару одмах по завршетку рада, као и због тога што није носио флуоресцентни прслук. Тужилац је упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду дана 13.01.2016. године, на које упозорење се изјаснио. Решењем туженог од 04.02.2016. године, тужиоцу је отказан уговор о раду од 14.09.2006. године са анексима, на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду због учињене повреде радне обавезе, јер је обављајући послове инкасанта на наплатној станици „ББ“ наплаћивао путарину по магнетној картици у затвореном сиситему наплате супротно процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, која је као повреда радне обавезе утврђена чланом 12. Анекса уговора о раду. У току поступка је утврђено да тужени није враћао тачан износ кусура корисницима услога и да сав остварени вишак добијеног новца није предавао туженом, што поизлази из званичне спецификације вишкова тужиоца који су као пазар уплаћивани туженом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Сл. гласник РС“ бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Према члану 12. тачка 2. алинеја 1. Анекса уговора о раду од 18.04.2008. године, закљученог између тужиоца и туженог, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе: повреда закона и других прописа које је запослени дужан да примењује у раду и у вези са радом, као и Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта. Чланом 12. тачка 4. алинеја 3. прописано је да повреду Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, представља вршење наплате путарине по магнетној картици у затвореном сиситему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта.

Правилником о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта из 2013. године, прописано је да се наплата путарине врши према одредбама овог акта (члан 2.); инкасант врши наплату путарине тако што приликом доласка возила на наплатно место, по аутоматском одређивању категорије, визуелно утврђује стварну категорију возила и уноси тај податак преко тастатуре у рачунар; затим у затвореном систему наплате узима картицу од учесника у саобраћају и убацује је у читач картице, а у отвореном потврђује категорију; инкасант је дужан да након појаве цене на екрану, укуца тачан примљени износ новца од учесника у саобраћају, а по пријему целокупног изоса новца потврђује наплату и издаје одштампану признаницу о извршеној наплати путарине, са кусуром учеснику у саобраћају, с тим да инкасант не сме да прави мањак; уколико учесник у саобраћају не узме признаницу, инкасант је дужан да исту поништи цепањем преко пола и баци је у корпу за отпатке – одмах, пошто возило пређе механичку баријеру, а у сваком случају пре одређивања категорије следећег возила које долази на наплатно место; уколико учесник у

саобраћају не узме враћени кусур инкасанта је дужан да исти врати у касу и на крају смене преда уз остварени пазар, као и да је комплетан приход остварен на радном месту, приход Јавног предузећа „Путеви Србије“ и исти мора бити уплаћен одмах по завршетку рада (члан 17. и члан 22. тачка 4.2.2.2. Правилника). Према члану 28. Правилника, по завршетку смене, инкасанта је дужан да сачини документ И-40, односно дневни извештај о уплати пазара, који попуњава у апоенском износу како домаћег тако и страног новца, да у посебне вреће одваја динарски пазар, а посебно девизни и са попуњеном документацијом ставља пазар у одвојене врећице и убацује у трезор, као и да је строго забрањено упознавање запослених са финансијским задужењем – раздужењем наредних 24 часа, као и предавање мање новаца у пазару, а доплату пазара врши формирањем извештаја И- 41, с тим да се доплата врши у динарским средствима плаћања, а девизна у девизним.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда да је настао отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, пошто је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 12. тач. 2. и 4. Анекса уговора о раду, јер је у септембру и октобру 2015. године, обављајући послове инкасанта, поступао супротно дужностима утврђеним у наведеном Правилнику, будући да тачан износ кусура није враћао корисницима услуга и да остварени вишак у динарима није предавао послодавцу, што је био довољан разлог за отказ уговора о раду. У овом случају за пуноважност престанка радног односа отказом уговора о раду довољно је постојање једног отказног разлога, односно једне повреде радне обавезе која представља основ за престанак радног односа, а то је повреда интерног акта послодавца у процедури наплате путарине из чл. 17, 22. и 28. Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, због чега је правилно апелациони суд приеначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца, како у погледу поништаја решења о отказу уговора о раду, тако и враћања тужиоца на рад, јер је решење туженог правилно и на закону засновано.

Пре доношења оспореног решења, тужилац је упозорен о разлозима за отказ уговора о раду, чиме му је омогућено да се о њима изјасни, као и право на одбрану, сагласно члану 180. Закона о раду.

Из наведених разлога, наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић